by means of ऋषि with a preceding one; comm. ऋषिश्रब्द: पुर्विपेच्या). In the compressed style of the Sútra literature अपि is used in this sense frequently in an elliptic manner, to indicate the omission of a word or passage to be inferred from the context and the junction with which it is intended then to effectuate; e. g. in Pánini: इन्हस्यनेकमपि साकाङ्गम । (Kášiká: इन्हिंसि विषये । हि । इत्यनेन युत्तं तिङ्कानं साकाङ्गर्मनेकमपि नानुदात्तं भवति । एकमपि); or त्रनन्यस्वापि प्रश्नास्थानयोः । (Kásiká: पदस्वेति वर्तते । स्व-रितमिति च। त्रनन्यसायन्यसापि पदस्य टेः खरितः भ्रतो भवति प्रश्न ऋष्याने च; or in the Sánkhya Prav. नानुश्रा-विकादिप तिसिंबिः साध्येलेनावृत्तियोगादपुर्षार्थेलम् । (Vijnánabhikshu: ऋपिश्ब्देन न दृष्टात्तत्सिखिरिति प्रागुत्तदृष्टस-मुच्य:, where the word श्रिप connects elliptically the quoted Sútra (1.82) not with one immediately preceding but with the Sútra 1. 2. — b. Therefore, consequently; e. g. सारात्रे चैतिस लब्धजन्मा रराज लोलो ऽपि गुणापहार्यः रागः (comm. त्रत एव लोल अञ्चल:। त्रचिरस्थाय्यपि रराज). ° But, on the contrary; e.g. जातो नार्यामनार्यायामार्यादायों भवे-द्वृषै:। जातो ऽप्यनायीदायीयामनार्य इति निश्चयः; or Bharatasena on Bhattik. 1. 16: शीलार्थे द्वर्बित परे। खमते इपि &c. d. Even, though, notwithstanding; e. g. प्राचकाम-दुदन्वनं राचसानयतित्रसत्; or दर्शनीयतमाः पर्यन्स्त्रीषु दिवाखिप स्त्रियः । प्राप्तो वालतमान्वस्वन्भुजंगेभ्यो ऽपि रा-चसान्; or मृदुभिरपि विभेद पुष्पवाणैर्जलिशिशिरेरपि मा-चतैर्ददाह ... मदन:; or जलनिधिमगमत् सलिलसमुद-यैर्महातरक्नेर्भवनभर्चममाथभिन्नवेलम्; or यस्यां वासयते सी-तां नेवलं सा रिपः सारात । न लरोचयतातानं चतुरो वृद्धि-मानपि (instead of चतुरो ऽपि वृ॰); frequently used in this sense with the absolute locative; e. g. मध्यमविवेक ऽपि सति पुरुषे बाधितानामपि दुःखादीनां प्रार्व्धवशात्प्रतिबिम्बद्ध्येण पुरुषे (नुवृत्त्या भोगो भवतिः e. In correlate sentences; ऋषि added to the correlate word of the second sentence or to both, the relative and the correlative in either sentence, produces a stronger reciprocity between both, than would exist if it were omitted; e.g. यद् तदपि (more emphatic than यद - तद्): ये सूर्यमुपतिष्ठनी मन्त्रै: संध्याचयं दिजाः। रचोभिसापितासे । पि सिडिंध्यायनि ते । धुनाः or यदा ... ततो ऽपि (more emphatic than यदा ... ततः), e. g. यदायं ब्राह्मणः प्रसंख्याने ऽष्यकुसीदस्ततो ऽपि न किं-चित्रार्थयते; or यथा एवमपि (more emphatic than यथा ... एवम्), e. g. ग्रन्वयादिविभिन्नानां यथा सख्यमनी-प्सितम्। नैषीर्विरोधमधेवं सार्धं पुरुषवानरैः; or यत्रापि तचापि (more emphatic than यच ... तच), e. g. यचापि संभ-वस्तवापि प्रतिग्रह्मापायुत्यदुःखावश्यक्त्वम् ; &c. &c. An antithesis of frequent occurrence is that of यदापि तथापि 'although nevertheless', e.g. प्रधानस्य स्वत एव सृष्टिर्यदा-पि तथापि परार्थमन्यस्य भोगापवर्गार्थम्; or गर्डानिलतिग्म-रप्रमयः पततां यद्यपि संमता जवे। ऋचिरेण क्रतार्थमागतं त-ममन्यन तथाप्यतीव ते; an instance where the whole sentence is to be supplied and merely indicated by तथापि is the following: तथापि वतुं प्रसमं यतने यनादिधाः सिद्धिम-भीप्सवस्ताम । विलोमचेष्टं विहितावहासाः परैहिं तत्त्रेह-मयैलमोभि: (comm. यद्यपि त्वमेवंविधस्तथापि &c.); or दण्डेन कोषेण च मन्यसे चेत्रक्षष्टमात्मानमरेस्तथापि । रि-तास्य पूर्णेन वृथा विनाशः पूर्णस्य भङ्गे वज्र हीयते तु 'if | | thou considerest thyself superior to the enemy through strength and wealth, nevertheless (scil. that is wrong), for &c. (comm. तथायवमपि न युक्तम्। यतो रिक्तस्य &c.). — Correlate sentences the first of which contains ऋषि and the second a negation, answer our 'rather ... than'; e. g. इच्छन्यभी रणं चयमात्मनो ६पि न ज्ञातयसुब्यकुलस्य लच्छीम्; or ऋष्यं व्यवन्यध्यगतो ६पि मानुः ग्रेत्यं निग्रायामथवा हिमांगुः। अनर्थमूलं भुवनावमानी मन्ये न मानं पिश्चिताशिनाथ; or ऋषि वाहं भृगं दीप्तं प्रविश्चयं इताश्चम्। स्पृश्चयं राघवाद्यं पदापि पृष्षं न हि. —

4. (in composition with nouns, in a few instances) a. Tatpur. ¹near to; comp. ऋषिकच, ऋषिश्चर. ²Again, re-; comp ऋषिकच्छ. (In Tatpur. where it is उपपद, e. g. in ऋषिगत, it retains the meaning which it has as prefix to the radical.) b. Bahuvr. ¹moreover, besides, also; comp. ऋषीनस. ² Similar, same; comp. ऋषित्रत. E. The etym. of a comm. on the Amarak. ऋ neg. and पि (from पि to go, křit aff. क्रिप्) is not only improbable, but grammatically impossible. See the Preface.

अपिकच Tatpur. m. (-च:) (ved.) ¹ The place near the armpits; when applied to horses, the part near the shoulder where the saddle is put (= पर्याग्रहेश:). ² A proper name; m. pl. (-चा:) his descendants. E. अपि and कच.

अपिकच्य Tatpur. n. (-च्यम्) (ved.) A ligature or bandage for rejoining with the कच (which word seems to mean in this case, shoulder) scil. the head. This word occurs in the Rigv. I. 117. 22., where the mystic science given by Dadhyach to the Aswins as a reward for having replaced his head, when it was cut off, with a horse's head, is called or likened to, a bandage, because, as Sáyańa interprets, it became the means by which the cut-off head was rejoined with the shoulder part. E. अप कच्छ.

अपिकर्ण Tatpur. n. (-र्णम्) (ved.) The part near the ear; अपिकर्ण 'near the ear'. E. अपि and कर्ण.

अपिचितिः See आपिचितिः

अपिगत Tatpur. m. f. n. (-त:-ता-तम्) ¹ Come near, approached. ² Gone into, inward. ³ Joined, copulated. E. गम् with अपि, krit aff. त्त.

अपिगीर्ण Tatpur. m. f. n. (-र्ण:-र्णा-र्णम्) Praised. Comp.

गु with ऋभि. E. गु with ऋषि, krit aff. क्त.

अपिंगृह्य Tatpur. m. f. n. (-ह्य:-ह्या-ह्यम्) (ved.) To be received, to be accepted; e. g. अनृतं वे मत्तो वद्ति तसान्ना-पिगृह्यम्. (The classical form for the same meaning is अपियाह्य.) Compare also प्रतिगृह्य and प्रतियाह्य. E. यह with ऋषि, kritya aff. क्यप्.

अपियाह्य Tatpur. m. f. n. (-ह्य:-ह्या-ह्यम) The same as the preceding q. v. E. यह with ऋषि, kritya aff. खत.

अपिच्छिल Bahuvr. m. f. n. (-ल:-ला-लम्) Free from sediment, clear; e. g. urine. E. अ neg. and पिच्छिल.

अपिज Tatpur. m. (-ज:) The name or epithet of several divinities in the Vájasaneyi-Sanhitá: ¹ of Prajápati, when invoked at the third Sruváhuti or ladle-oblation in the Vájapeya sacrifice, (explained then by Mahídhara as meaning 'born again and again'); ² of the month Jyeshtha (May-June), when invoked at the Námagrahahoma, which forms part of the अधिचयन q. v., (according to Mahídhara meaning